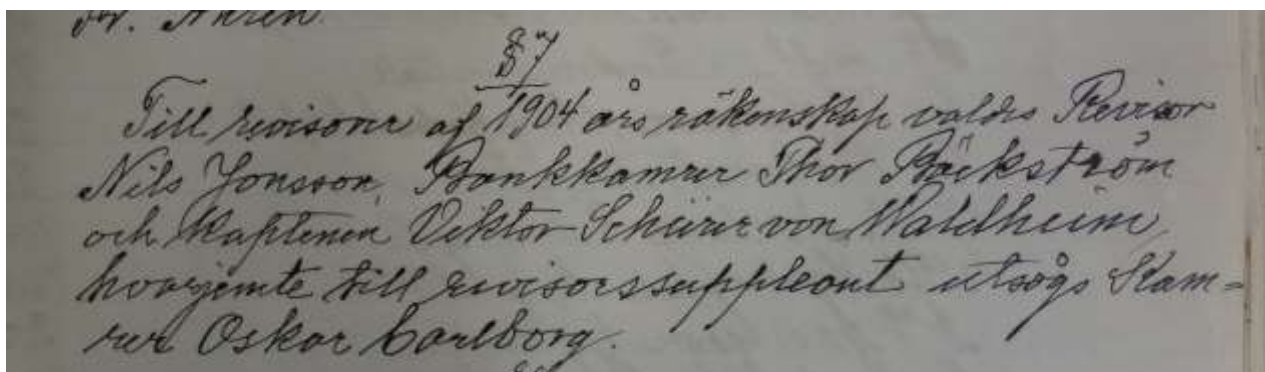
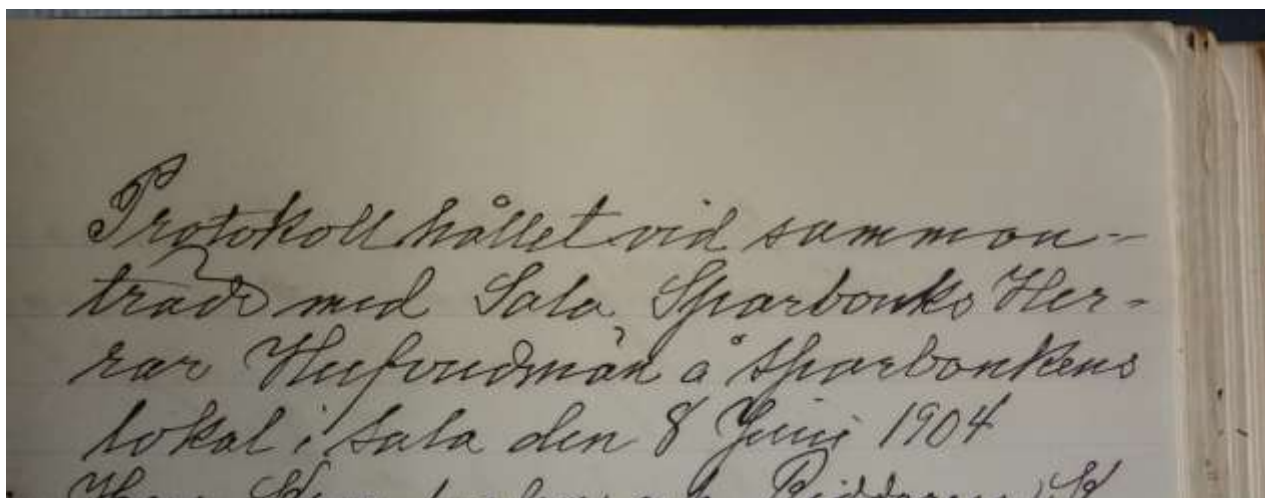

Erik Jonsson

1879 – 1962

- 1879 Nils Erik Jonssons föds den 25 juli i Hedvig Eleonora församling, Stockholm.
Senare boende hos Nils Johan Jonsson, f. 1855, och dennes hustru Charlotta Wilhelmina, f. 1845, i Sala, antecknad som "barn av okända föräldrar".
- 1898 Nils Johan Jonsson och hans hustru erkänner att de är föräldrar till pojken. Familjen var bosatt i Skolhuset vid Hyttan, där Nils Johan var folkskolelärare.
- 1900 Nils Jonsson slutar sin tjänst och blir bankkassör. Han avanserar senare till bankrevisor.
- 1902 Familjen flyttar till Östra kvarteret nr 10, där de hyr bostad av "Axel Mousquettes änka".
- 1904 Vid Sala Sparbanks sammanträde med huvudmännen den 8 juni väljs fadern Nils Jonsson till revisor för 1904 års räkenskaper.
Vid Sala Sparbanks styrelsemöte den 24 augusti håller ordföranden N.A.P. Rothén ett anförande riktat till bankdirektör Axel Rydin: "Täckelset föll och visade ett vackert oljemålat porträtt i bröstbild af direktör Rydin, väl utfört av artisten Erik Jonsson härstädes."
- 1911 Familjen flyttar till Kungsholmen i Stockholm. Sonen Nils Erik står då antecknad som "artist".
- 1926 Senaste noteringen är från 1926 då Nils Erik fortfarande bor kvar i Stockholm och är ogift.

Av protokollet från huvudmännens sammanträde 8 juni 1904 framgår att Nils Jonsson, fadern till Erik Jonsson, utsågs till revisor för 1904 års räkenskaper.

Den 24 Augusti 1904.

Närvarande: Hrn A. A. P. Petlin, G. W.
Lundberg, J. M. Lundin, L. A. Nyberg, C. A.
Wallin, J. A. Isaacsson, G. A. Brånge
och Hsten Andersson.

§1.

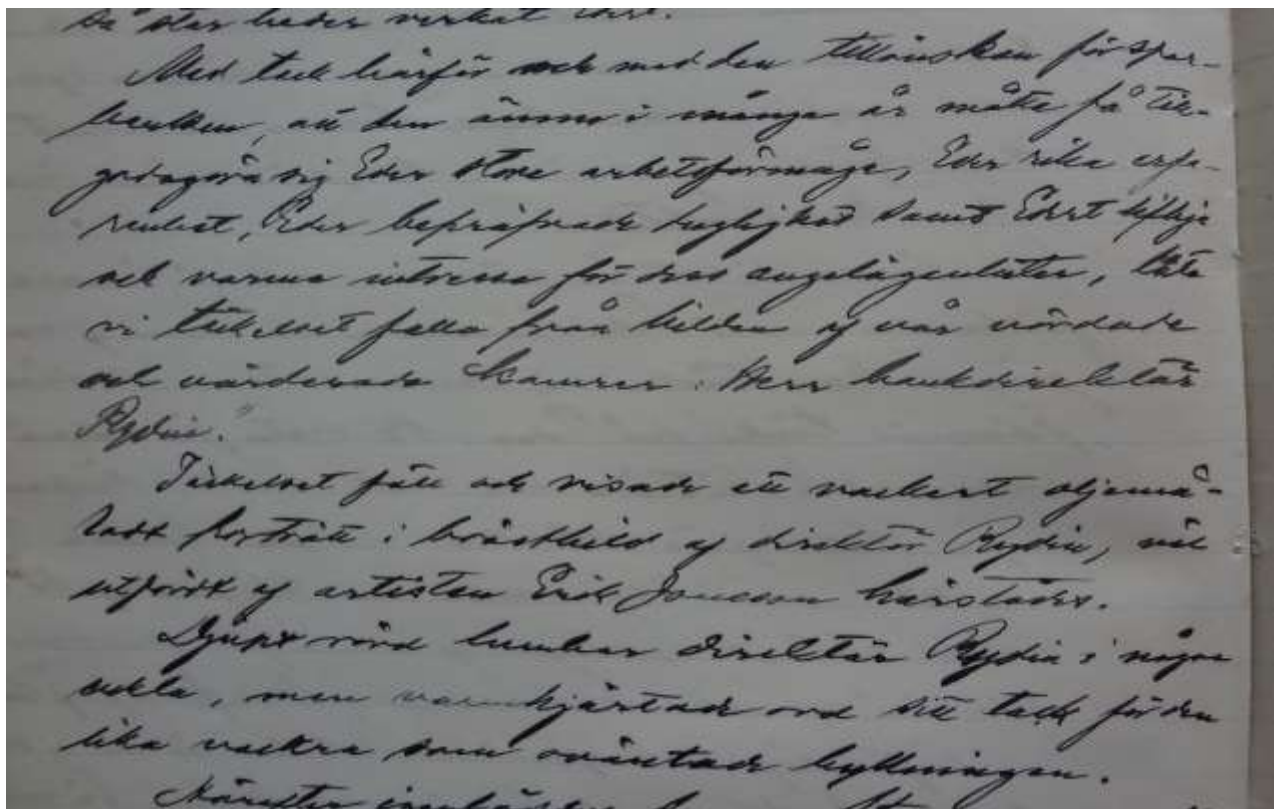
Protokoll uti den 17 Augusti 1904

§3.

Styrelsens ordförande Herr Rasmann A. A. P. Petlin
härförde sig häru till följande högtidliga ord.
"Min Herrar!

För fyra år sedan belöt Sparbankstyrelsen att,
sedan Sparbankens reviderad på höjdt till den,
sjou för en bank respektabla summan af ca fjän-
dels million kronor, lät till Sparbanken
uppföra ett "gott hem".

Det belöt Sparbankstyrelsen på ett sätt

Utdrag ur Sala Sparbanks styrelseprotokoll 24 augusti 1904, med delar av ordföranden N.A.P. Rothéns långa tal till Axell Rydin med anledning av dennes driftiga ledning av bygget av sparbankshuset 1901-1902:

”Med tack härför och med den tillönskan för sparbanken, att den ännu i många år måtte få tillgodogöra sig Eder stora arbetsförmåga, Eder rika erfarenhet, Eder bepröfade duglighet samt Edert lifliga och varma intresse för dess angelägenheter, låta vi tackelset falla från bilden av vår vördade och värderade kamrer: Herr bankdirektör Rydin.”

Täckelset föll och visade ett vackert oljemålat porträtt i bröstbild af direktör Rydin, väl utfört av artisten Erik Jonsson härstädes.

I Sala Sparbanks minnesskrift 1828-1928 av Johan Näsmark, är tonen lite annorlunda på sidan 34:

drog ensamt en kostnad av 17,000 kronor.

Bankens styrelse hade redan under 1901 beslutat, att det stora byggnadsföretagets fullbordan skulle firas dels genom utgivande av en minnesskrift, som författats av bankens kamrerare Axel Rydin, dels genom avhållandet av en fest. Minnesskriften, som är synnerligen trevligt avfattad, och som på flera punkter varit till nytta vid utarbetandet av föreliggande arbete, utkom av trycket 1903. Den ifrågasatta festen kom däremot aldrig till stånd. Rådman Rothén föreslog nämligen vid styrelsens sammanträde den 12 november 1902, att de penningar, som beräknades åtgå till festen, i stället skulle skänkas till nödlidande i Dalarne och Norrland, enär nöden därstädes detta år vore mycket stor. Detta förslag godkändes av styrelsen. För att litet fullständigare ersätta den sålunda indragna invigningsfesten samlades styrelsen den 24 augusti 1904 till högtidssammanträde dels för att uti bankens grund inmura en blylåda, innehållande bl. a. då för tillfället gångbara mynt, redogörelse för bankens ställning, en del tidningar och fotografier, dels för att avtäckta ett av banken förskaffat oljefärgsporträtt av bankens förtjänstfulle och högt aktade kamrerare Axel Rydin. Inmurandet av lådan försiggick på det sättet, att lådan infördes uti en av grundpelarne upptagen djup nisch, vilken efter lådans anbringande igenmurades. Härefter och sedan styrelsen förflyttat sig upp i styrelserummet vände sig ordföranden, rådman Rothén, till dagens festföremål, kamreraren Rydin, och erinrade uti ett högstämt anförande, att det varit genom Rydins mångåriga, redbara, uppoffrande och dugande arbete, som banken vunnit sin storartade utveckling, och att det förnämligast varit genom hans energiska och målmedvetna arbete, som banken nu fått ett värdigt hem. Talaren meddelade därjämte, att styrelsen velat förskaffa sig ett bestående minne av honom och för sådant ändamål låtit måla hans porträtt, vilket för all framtid komme att pryda bankens styrelserum. Härefter avtäcktes porträttet.

Alla äro ense om, att kamreraren Rydin gjort sig förtjänt av denna hedersbevisning, men däremot äro icke alla ense om, att bankens styrelse ställt sina krav på porträttets framställande tillräckligt högt.

C. A. RYDIN.

På sidan 89 i Näsmarks minnesskrift finns ett foto av Axel Rydin. Artisten Erik Jonsson har troligen utgått från fotot vid framställningen av målningen. Kanske inte så märkligt om nu porträttet skulle vara en överraskning för Axel Rydin vid avtäckandet den 24 augusti 1904.

Man kan gissningsvis dra slutsatsen att fadern och bankens revisor, Nils Jonsson, var den som förmedlade porträttuppdraget mellan banken och sonen.

Att en artist i 25-årsåldern under en treårsperiod ändrar sin signatur är kanske inte så märkligt. Det som möjligen också talar för att målningarna är gjorda av samma E Jonsson är att färgerna i båda målningarna är kraftigt krackelerade, d.v.s. gjorda med ett undermåligt färgmedium. Krackeleringen kan dröja flera år, varför det inte alltid är lätt att 'lära av sina misstag'.